

028505NT

O societate comerciala cu obiect principal de activitate comercializarea florilor a importat in perioada 08.12.2003 – 13.07.2004, de la o societate comerciala din Olanda diverse flori (taiate sau in ghiveci) pentru care a intocmit declaratii vamale de import.

Ca urmare a corespondentei purtate cu Administratia Vamala din Olanda, in baza Protocolului 6 privind asistenta administrativa reciproca intre tarile membre UE pe de o parte si Romania pe de alta parte, Autoritatea Nationala a Vamilor a remis Directiei Regionale Vamale adresa din data de 13.04.2005 a organelor vamale olandeze, inregistrata la A.N.V. la data de 27.04.2005, avand anexate fotocopii ale facturilor emise de firmele furnizoare din Olanda pentru 17 operatiuni de import efectuate de societate, facturi inregistrate in contabilitatea firmelor exportatoare.

Intrucat valorile din facturile obtinute de la firmele furnizoare din Olanda si transmise de autoritatea vamala olandeza erau mai mari decat cele din facturile prezentate la autoritatile vamale romane cu ocazia depunerii declaratiilor vamale de import, organele vamale au procedat la recalcularea drepturilor de import si stabilirea diferentelor de drepturi de import datorate bugetului de stat.

Pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor de plata, in conformitate cu prevederile art. 114 alin. (1), art. 115 alin. (2) lit. a), si art. 120 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in sarcina societatii s-au calculat si dobanzi si penalitati de intarziere.

Societatea comerciala a depus contestatie impotriva procesului-verbal de control din 17.08.2005 intocmit de Serviciul Supraveghere si Control Vamal din cadrul Directiei Regionale Vamale, prin care a solicitat ca, dupa analiza motivelor expuse si a altor probe administrate in sustinerea acestora, sa se dispuna :

1. Admiterea contestatiei
2. Anularea procesului – verbal atacat si exonerarea de plata a datoriilor vamale cu accesoriile aferente.
3. Suspendarea executarii obligatiilor de plata contestate.
4. Restituirea garantiei constituita de societate la fiecare transport.

Pentru indeplinirea formalitatilor vamale societatea a depus declaratiile vamale de import si declaratii pentru valoarea in vama. Conform procedurii vamale, la declaratiile vamale au fost anexate toate documentele justificative cerute de autoritatea vamala, respectiv facturile fiscale emise de firmele din Olanda, scrisorile de transport international, procesele - verbale de control fito - sanitar, notele de constatare si receptie, jurnalul de intrari.

Pe baza acestora, pentru a ridica marfurile in vama, societatea a fost obligata la plata taxelor vamale si TVA conform declaratiilor vamale, iar in plus, intrucat organul vamal a considerat ca operatiunile vamale nu se puteau incheia pe loc fiind necesare verificari suplimentare, societatea a fost

obligata la instituirea unor garantii izolate, care sa asigure incasarea drepturilor de import, conform H.G. nr. 788/2001, in vigoare la data importurilor.

Corespunzator valorilor declarate, societatea a achitat la data ridicarii fiecarui transport taxe vamale si TVA aferenta iar garantiile au fost instituite in plus, pana la stabilirea definitiva a valorii marfurilor in vama.

Prin procesul-verbal contestat au fost stabilite suplimentar datorii vamale, organul de control vamal considerand, fara nici o proba, ca valoarea declarata de societate ar fi mult inferioara valorii "reale" a marfurilor importate.

Petenta contesta realitatea si veridicitatea procesului – verbal, ale carui mentiuni nu sunt probate prin nici un act, invocand totodata tardivitatea stabilirii unei alte valori a marfurilor in vama. Astfel, conform art. 77 si 78 din Codul vamal, precum si H.G. nr. 788/2001, pentru stabilirea definitiva a valorii in vama, societatea importatoare are obligatia sa depuna inscrisuri in dovedirea autenticitatii preturilor declarate, obligatie pe care a indeplinit-o pentru toate transporturile efectuate. Actele justificative sunt perfect valabile si nu au fost contestate pe cai legale de organele vamale, nu exista nici o hotarare judecatoreasca care sa le anuleze.

Realitatea sumelor ce reprezinta valoarea declarata a fost confirmata prin aceea ca sumele nu au fost trecute aleatoriu in acte, ci prin confirmarea valorilor cu documentele anexate. Facturile fiscale de achizitie au insotit fiecare transport in parte, iar documentele ulterioare (procese – verbale de control fito – sanitar, dispozitii de plata externe, NIR-uri) confirma ca adevarate valorile inserate in facturile pe care societatea, cu buna credinta, le-a prezentat si le-a trecut in declaratia vamala.

In ceea ce priveste autenticitatea si veridicitatea datelor cuprinse in cele 17 facturi emise de firmele exportatoare din Olanda, obtinute ulterior la cererea autoritatilor vamale romane si transmise societatii de D.R.V. cu adresa din data de 28.09.2005, petenta sustine ca facturile inregistrate in contabilitate sunt cele in conformitate cu care s-au efectuat importurile, s-au efectuat platile si sunt corespunzatoare realitatii. Faptul ca ulterior firmele din Olanda au remis autoritatilor vamale facturi continand alte sume si cantitati de marfuri, petenta considera ca acestea nu sunt reale, neavand cunostinta daca la firmele exportatoare din Olanda s-au facut verificari asupra platilor facute de societate. Daca s-ar proceda la o verificare minutioasa s-ar ajunge la concluzia ca sumele platite de societate sunt cele inscrise in facturile societatii si nu sunt cele mentionate in facturile transmise de D.R.V.

In sustinerea celor afirmate, contestatoarea a invocat prevederile art. 40 si 45 din H.G. nr. 1114/2001.

De asemenea, societatea a precizat ca preturile din facturile detinute de societate sunt cele practicate pe piata europeana, iar cele din facturile primite din Olanda sunt cu mult mai mari, fiind practic niste preturi la care nici un comerciant nu ar achizitiona marfa.

Sintetizand un punct de vedere asupra facturilor emise de D.R.V., petenta considera ca acestea nu reflecta realitatea raporturilor comerciale

dintre societate si exportatorii olandezi, neavand cunostinta de existenta lor pana la data sanctionarii societatii.

In acelasi timp, contestatoarea a considerat ca, pe de o parte, procesul-verbal a fost prematur incheiat deoarece procesele – verbale de constatare si sanctionare a contraveniilor, avand la baza cele 17 importuri, au fost contestate in instanta, activitatea “contravenionala” a societatii nefiind dovedita.

Pe de alta parte, procesul – verbal atacat, avand valoarea unui document care stabileste valoarea “definitiva” a marfurilor in vama, a fost tardiv efectuat, in conditiile in care art. 2 alin. 2 din H.G. nr. 788/2001 precizeaza : “termenul de amanare a determinarii definitive a valorii in vama este de maximum 50 de zile de la data inregistrarii declaratiei vamale. Decizia de amanare se comunica in scris importatorului.” Societatea nu a primit aceasta decizie. De altfel, ultima declaratie vamala a fost inregistrata la organele vamale in luna iulie 2004, determinarea valorii definitive in vama efectuandu – se in august 2005.

In drept, contestatia s-a intemeiat pe dispozitiile art. 174 si 176 din O.G. nr. 92/2003, republicata, dispozitiile Codului vamal si ale H.G. nr. 788/2001.

Serviciul Supraveghere si Control Vamal din cadrul Directiei Regionale Vamale a sesizat Inspectoratul de Politie judetean – Serviciul de Investigare a Fraudelor cu privire la rezultatul controlului ulterior al autoritatii vamale din Olanda efectuat asupra facturilor externe la operatiunile de import efectuate in perioada decembrie 2003 – iulie 2004 de catre societatea comerciala. Astfel, organele vamale au instiintat organele de politie ca autoritatea vamala din Olanda a transmis facturile externe, obtinute ca urmare a verificarilor intreprinse la firmele exportatoare, aceste documente diferind de cele prezentate de societatea importatoare organelor vamale din Romania.

Ca urmare a adresei organului competent de solutionare a contestatiei catre Inspectoratul de Politie judetean, acesta a dat curs solicitarii si a raspuns ca sesizarea Directiei Regionale Vamale facea obiectul dosarului penal, inregistrat la Parchetul de pe langa Judecatoria teritoriala. In acel dosar se efectuau cercetari fata de administratorul societatii, sub aspectul comiterii infractiunilor prevazute de art. 215 alin. 2 din Codul penal.

Cauza supusa solutionarii a fost daca Directia generala a finantelor publice judetean se putea investi cu solutionarea cauzei, in conditiile in care constatarile din procesul verbal de control contestat faceau obiectul cercetarii penale intr-un dosar penal.

In drept, art. 184 alin. (1) lit. a) si alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza :

“(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand :

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei

infrațiuni a carei constatare ar avea o înrăuțire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă...

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea ...”

În speta s-a pus problema stabilirii elementului intențional al laturii subiective pentru infracțiunile prevăzute de art. 215 alin. 2 din Codul penal, aspect asupra căruia urma să se pronunțe organul de cercetare și urmărire penală. S-a reținut astfel că între stabilirea datoriilor vamale prin procesul – verbal de control și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depindea soluționarea cauzei dedusă judecătii, organele de poliție efectuând cercetări în dosarul penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria teritorială.

Organele administrative nu s-au putut pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

Prioritatea de soluționare în speta o aveau organele penale care urmau să se pronunțe asupra caracterului infracțional al faptei ce atragea plata la bugetul statului a datoriilor vamale datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

Având în vedere cele precizate mai sus, s-a reținut că până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, direcția generală a finanțelor publice județene nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care s-a suspendat soluționarea cauzei civile, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu prevederile art. 184 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Cu privire la motivația contestației ca activitatea contravențională a societății nu a fost dovedită în instanța organul de soluționare a precizat că natura juridică a contravențiilor este diferită de cea a stabilirii datoriilor vamale, care sunt obligații fiscale, și nu există vreo normă juridică prin care să se stipuleze că nedovedirea caracterului contravențional al activității societății ar avea drept consecință neaplicarea prevederilor referitoare la stabilirea datoriei vamale din Codul vamal și a Procedurii de control al valorii în vamă a marfurilor importate aprobate prin H.G. nr. 788/2001.

Referitor la cererea contestației privind suspendarea executării obligațiilor de plată contestate s-a precizat că petenta nu a prezentat motive întemeiate pentru a se suspenda executarea actului administrativ fiscal, potrivit art. 185 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată. De altfel, printr-o adresă înregistrată la direcția generală Direcția Regională Vamală a precizat că pe lângă debitul stabilit prin procesul verbal de control din 17.08.2005 și procesele verbale de constatare și sancționare a contravențiilor menționate în acesta, societatea mai avea față de D.R.V. un debit stabilit prin procesul verbal de control din data de 26.07.2004 și trei procese verbale de constatare și sancționare a contravențiilor încheiate la aceeași dată, acest din urmă debit făcând obiectul dosarului de executare silită deschis în septembrie 2004 de către Serviciul Juridic, Contencios, Urmărire și Incasare a Creanțelor Bugetare. În consecință, având în vedere că societatea avea și alte datorii față de

autoritatea vamala, care au luat nastere din aceleasi motive ca si cele care au stat la baza datoriilor stabilite prin procesul – verbal de control contestat, organul vamal a propus sa nu se suspende executarea obligatiilor de plata. In sustinerea acestei propuneri s-au invocat prevederile pct. 11.3 si 11.4 din Ordinul Ministerului Finantelor Publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care stipuleaza ca suspendarea executarii actului administrativ fiscal se acorda functie de bonitatea contribuabilului si comportamentul fiscal al acestuia.

In ceea ce priveste cererea de restituire a garantiilor constituite de societate pentru fiecare transport, precum si invocarea de catre contestatoare, pe de o parte, a prematuritatii si, pe de alta parte, a tardivitatii intocmirii actului de control atacat, aceste capete de cerere nu au avut caracter de cale administrativa de atac, potrivit pct. 9.8 din Ordinul Ministerului Finantelor Publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, urmand ca organele vamale sa formuleze raspuns contestatoarei, potrivit competentelor.